

Scénář: Michal Gabriel

Vypracovaly žákyně **Základní školy Ústí nad Labem, Anežky České 702/17**, p. o.: Klára Košťálová, Klementina Nývltová, Karolina Soukupová a Valentina Vrábřlová

Michal Gabriel se narodil roku 1949 v Duchcově. Od malička si hrál se stavebnicemi, kde se rodil jeho vztah k architektuře. Velkou inspirací byl i jeho otec, rovněž architekt:

„Ten důvod byl úplně jiný, než by člověk čekal. U táty v práci pracovaly strašně hezký kresličky a já jsem byl jejich miláček. Dostával jsem tam čaj a šunku, takže jsem si myslel, že ty architekti se mají opravdu dobře.“

Už jako malý byl Michal rebel. Události z ústeckého majálesu mohly změnit jeho osud – Michal se spolužákem v kostýmech vězňů se stalinským zpěvníkem pobouřili tribunu krajské KSČ, která je chtěla vyloučit z gymnázia. Nakonec odmaturovali oba a Michal šel na vysokou školu.

„Já jsem vystudoval dvě vysoké školy architektury: jednak techniku a potom jsem vystudoval ještě akademii výtvarných umění a ten rozdíl dvou škol byl velmi zajímavý. Architekt by měl umět udělat od židle až po město úplně všechno.“

Zásadní přelom pro architekturu znamenal rok 1989. Michal Gabriel se podílel na stavbě sídla KSČ v centru Ústí a v kancelářích Stavoprojektu museli navrhovat podle zadání. Panel a zase panel. Po listopadu se mohl rozmáchnout.

„Měl jsem to obrovské štěstí, že jsem nemusel dělat paneláky. V té době každý architekt kreslil víceméně paneláky – nic jiného se tady skoro nestavělo. Ne každý chtěl riskovat to, že najednou jdete na volnou nohu, jak se říkalo.“

Celý dosavadní život hraje na piano, který má pět klapek. Jsou borci, který trošku něco vytvoří, ale pak už to všichni dělají stejně, protože to prostě matematicky nejde. A najednou někdo přijde a přinese vám celý obrovský piano.“

Svobodu ve své tvorbě zhmotnil do budovy Národní banky v centru Ústí.

„Goethe říkal o architektuře, že to je zkamenělá hudba, jo, takže něco takového si myslím, že tam je.“

Michal Gabriel si dodnes hledá originální podněty, stále přemýšlí nejen o své tvorbě svobodně, otevřeně. Je velkým propagátorem architektonických soutěží.

„Třeba hrozně rád mám kameny. Největší moje zábava je být prostě u moře a sbírat kameny. Ty nádherné tvary kamenů a stavěl z nich panáky.“

I když by už dnes mohl odpočívat, procházet se městem a kochat se, Michal Gabriel stále tvoří a snaží se pro Ústí hájit kvalitní architekturu.

„Pak se prostě podívám do té krajiny a představím si, co by to mohlo být za město, kdybychom se chovali rozumně a sebevědomě.“

A co vzkazuje dalším generacím?

„Hlavně aby byla svobodná.“